

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*

Development of a Model to Enhance Competency of Members of the Provincial Administrative Organization Council in Northeastern Provinces

¹การุณ สุจริตประภากร, มาลี ไชยเสนา และ นิสานาจ โสภภาพ

¹Karoon Sucharitpraphakorn, Malee Chaisena and Nisanart Sopapol

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Social Science and Humanities, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: karoon.sG63@ubru.ac.th



บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปัจจุบัน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อประเมินรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 252 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่มขั้นตอนเดียว ผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนารูปแบบจำนวน 13 คน และผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบจำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 3.88 2) รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 2.1) ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.2) ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2.3) การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล 2.4) การปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงาน เพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีคุณภาพและสร้างสรรค์ 3) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ; การส่งเสริมสมรรถนะ; สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ



Abstract

The research article included the following objectives: 1) to examine the current competency of members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces; 2) to develop a model to enhance the competency of members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces; and 3) to evaluate a model to enhance the competency of members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces. The study used a mixed-method approach. The sample group included 252 members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces, chosen using single-stage cluster sampling, as well as 13 experts on model development and 17 experts on model evaluation. A questionnaire, focus group discussion form, and evaluation form were utilized as tools. The collected data were assessed using the mean, standard deviation, and content analysis.

From the study, the following results are found: 1) The competency of members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces is overall at a high level, with a mean of 3.88; 2) A model to enhance the competency of members of the Provincial Administrative Organization Council in the northeastern provinces includes the following components: 2.1) Knowledge and understanding of the roles and responsibilities of members of the Provincial Administrative Organization Council in order to perform their duties efficiently, 2.2) Knowledge and understanding of the laws and regulations pertaining to the operation of the Provincial Administrative Organization Council; 2.3) Application of knowledge for the benefit of the operation in an efficient and effective manner; and 2.4) Adjustment of work attitude to accomplish tasks in a balanced and creative manner; and 3) The evaluation of the model has shown that the model has reached the highest level in terms of propriety, feasibility, and utility.

Keywords: Model Development; Competency Enhancement; Members of the Provincial Administrative Organization Council in the Northeastern Provinces

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทุกด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ในหลากหลายลักษณะ โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าด้านต่างๆ ของประเทศ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรจำเป็นต้องมีการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งในระดับผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อตอบสนองเป้าหมายขององค์กรที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการพัฒนาในมิติต่างๆ รวมทั้งก้าวข้ามสถานการณ์วิกฤติของประเทศ (Rach-a-sa, 2015) ปัญหาของการดำเนินงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐจากการประเมินหรือติดตามการดำเนินโครงการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ ตลอดจนการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ แสดงให้เห็นว่าหลายองค์กรมีความจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงหรือแก้ปัญหาย่างเร่งด่วน ผู้นำหรือผู้บริหารองค์กรในฐานะที่มีบทบาทสำคัญและมีอำนาจในการ

ปกครององค์กร จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำพาให้องค์กรหลุดพ้นจากสภาพปัญหาดังกล่าว รวมทั้งการวางแผนการพัฒนาองค์กรได้ ซึ่งนำมาสู่การตั้งคำถามถึงความเหมาะสมและคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของผู้นำที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนางานองค์กรทั้งในส่วนของคุณภาพ การงาน และผู้บริหาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการมีสมรรถนะของผู้บริหารหรือผู้นำในองค์กรที่จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ โดยเฉพาะการพิจารณาถึงการพัฒนาบทบาทของผู้นำในแต่ละองค์กรให้สามารถมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่จะนำไปสู่การนำสมรรถนะตามคุณลักษณะดังกล่าวมาใช้ในการนำองค์กรและบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และพุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นเอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณสุขในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพุทธศักราช 2542 กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยถ่ายโอนภาระหน้าที่หลายประการที่รัฐดำเนินการและภารกิจเดียวกันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถรับผิดชอบในการดำเนินการได้ โดยมุ่งหวังให้ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็ว มีคุณภาพและตรงความต้องการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะมากขึ้น ทั้งการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิมและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการส่วนจังหวัดภายในเขตจังหวัดโดยไม่ต้องระบุนอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แต่หมายถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเขตพื้นที่รับผิดชอบในจังหวัดทั้งหมด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่ไม่ได้มีบทบาทเฉพาะในสภาจังหวัดเท่านั้น แต่จะมีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายด้าน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติ อีกทั้งมีบทบาทในการตรวจสอบการดำเนินงานของราชการส่วนภูมิภาคในฐานะตัวแทนประชาชน และยังมีบทบาทในทางพฤตินัยของการเป็นผู้นำท้องถิ่นโดยธรรมชาติ และบทบาทในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นเกี่ยวกับการเสนอแนะปัญหาและข้อคิดเห็นต่างๆ ในฐานะตัวแทนของประชาชนและในฐานะประชาชนในพื้นที่ด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งกำหนดเพียงคุณสมบัติทั่วไปตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยไม่ได้ระบุถึงสมรรถนะที่จำเป็นในการดำรงตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งก็ไม่มีกระบวนการประเมินสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเหมือนพนักงานขององค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ และจากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับหน้าที่และความจำเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (Samrit, 2015) พบว่าประชาชนยอมรับในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับผู้ที่ไม่ยอมรับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความเห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีบทบาทหน้าที่ชัดเจน ผลงานต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการไม่ได้ทำเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง เป็นการทำให้ประชาชนคนเสียงของนักการเมืองเท่านั้น สำหรับ

ความจำเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพบว่า ประชาชนมองว่าประเทศไทยยังจำเป็นต้องมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด และบางกลุ่มมีความเห็นว่าไม่มีความจำเป็นเลยหรือมีความจำเป็นไม่มากนักที่จะต้องมีการบริหารส่วนจังหวัด โดยมีความเห็นว่าการดำเนินกิจกรรมหรืออำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะส่วนใหญ่มีความซ้ำซ้อนกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจากการสำรวจเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กลจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการปกครองท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้เกิดการพัฒนา ตลอดจนมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพคือ ผู้บริหาร ข้าราชการประจำ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประชาชน ที่ผ่านมาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มุ่งเน้นที่การพัฒนาเฉพาะผู้บริหารและข้าราชการเป็นสำคัญ แต่ในส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมักจะถูกละเลยและไม่ให้ความสำคัญมากนัก ทั้งที่เป็นกลจักรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งย่อนไปกว่ากัน ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังไม่ปรากฏงานที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังไม่ปรากฏว่ามีการพัฒนาอย่างเป็นรูปแบบที่ชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรและองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้นที่จะส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของหน่วยงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปัจจุบัน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี มีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด 20 จังหวัดได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา ชัยภูมิ นครพนม บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ เลย สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ จำนวน 678 คน จากนั้นกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรการคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และกำหนดขนาดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 252 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มขั้นตอนเดียว (Single-stage cluster sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนพิเศษ 281 ง 17 พฤศจิกายน 2560) ได้แก่ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี เป็นจำนวนทั้งสิ้น 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์ ปลายเปิด สร้างโดยการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากนั้นนำสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์มาสร้างเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และตรวจสอบเครื่องมือโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านที่มีความรู้ด้านการส่งเสริมสมรรถนะ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างว่าครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค เก็บข้อมูลด้วยการนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา จากนั้นนำข้อมูลไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะที่ 2 นี้เป็นการพัฒนารูปแบบและการทดลองใช้รูปแบบ โดยการพัฒนารูปแบบด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) นำผลการศึกษาที่ได้ในขั้นตอนที่หนึ่งร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปจัดทำเป็นร่างรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) การดำเนินงานของรูปแบบ และ 4) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม นำแต่ละองค์ประกอบของร่างรูปแบบมากำหนดเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่ม ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสมรรถนะจำนวน 13 คน เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากข้อเสนอแนะและประเด็นที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงร่างรูปแบบ ผลที่ได้รับคือการพัฒนารูปแบบที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่วนการทดลองใช้รูปแบบ ด้วยการนำส่วนหนึ่งของรูปแบบมาดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 30 คน ใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งในการอบรมนี้ได้ทดสอบระดับความรู้เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความพึงพอใจในการอบรม เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง แบบประเมินความรู้ความเข้าใจเรื่องการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนที่สอง แบบประเมินความพึงพอใจในการอบรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์โดยการหาค่าที่แบบสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนวัดผลก่อนการอบรมและหลังการอบรม ผลที่ได้รับทราบถึงผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ในเรื่องการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนการอบรมและหลังการอบรม และระดับความพึงพอใจในการอบรมเรื่องการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการตรวจสอบรูปแบบที่ได้จากการวิจัยโดยการนำแบบประเมินไปให้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสมรรถนะ จำนวน 17 คน โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 2 คือ รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาจัดทำเอกสารร่างรูปแบบและแบบประเมินด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์พร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่ควรแก้ไขและปรับปรุงในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ โดยเป็นแบบสอบถามแบบประเมินด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ผลที่ได้รับคือรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผ่านการประเมินและพัฒนาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาสภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเชิงปริมาณโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานเพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ด้านความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และด้านความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.81 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาสภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเชิงคุณภาพ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังขาดสมรรถนะที่จำเป็นในการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ปัญหาในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งในเรื่องการไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการให้ความรู้แก่สมาชิกและการไม่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาจากผู้บริหารองค์กร

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินการ และเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบคือ การดำเนินการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้านความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และด้านการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานเพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 4 ด้าน 3) การดำเนินการของรูปแบบ คือ การดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 3.1) ด้านความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วยบทบาทด้านนิติบัญญัติ บทบาทด้านการควบคุมการบริหาร และบทบาทด้านการเป็นตัวแทนของประชาชน 3.2) ด้านความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและ

ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและการยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ที่มาและคุณสมบัติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และความรู้ความเข้าใจด้านการคลังและรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 3.3) ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ประกอบด้วย ความรู้และทักษะในการพิจารณารายละเอียดและขั้นตอนของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ความรู้และทักษะในการสะท้อนปัญหาและความต้องการของประชาชน ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ความรู้และทักษะในการติดตาม ตรวจสอบกระบวนการทำงานของฝ่ายบริหารในการบริหารงานท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และความรู้และทักษะในการเข้าถึงความรู้และข้อมูลข่าวสาร 3.4) ด้านการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานเพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอย่างมีคุณภาพและสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน การมีคุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่น การยึดหลัก ธรรมาภิบาล (Good Governance) และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการปกครองท้องถิ่นโดยใช้แนวทางการพัฒนา 7 แบบ (Patthaburee, 2016) คือ การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อเพื่อให้สำเร็จวุฒิการศึกษา (Continuing Education) การไปพูดคุยปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expert Briefing) การหมุนเวียนงาน (Job Rotation) การสอนงานในขณะปฏิบัติงานจริง (On the Job Training) การมอบหมายงานหรือโครงการใดโครงการหนึ่งให้ไปดำเนินการ (Assignment) การศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Study) และการพัฒนาโดยการอบรมในห้องเรียน (Workshop, Class or Seminar) และใช้เกณฑ์ประเมินระดับสมรรถนะ (Tuntavanitch, 2015) 5 ระดับคือ ระดับที่ 1 แสดงความสามารถหรือพฤติกรรมระดับมีความรู้ (Knowledge) ตัวชี้วัดพฤติกรรมการมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎี ระดับที่ 2 แสดงความสามารถหรือพฤติกรรมระดับที่ 1 และมีความเข้าใจ (Comprehension) ตัวชี้วัดพฤติกรรมสามารถประยุกต์แนวคิดทฤษฎีมาใช้งาน ระดับที่ 3 แสดงความสามารถหรือพฤติกรรมระดับขั้นที่ 1, 2 และมีการนำไปใช้ (Application) ตัวชี้วัดพฤติกรรมสามารถนำความรู้ ทักษะมาใช้ให้เป็นรูปธรรม ระดับที่ 4 แสดงความสามารถหรือพฤติกรรมระดับขั้นที่ 1, 2, 3 และมีการวิเคราะห์ (Analysis) ตัวชี้วัดพฤติกรรมสามารถแปลงทฤษฎีมาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติและผู้อื่นสามารถนำเครื่องมือไปปฏิบัติได้จริงและระดับที่ 5 แสดงความสามารถหรือพฤติกรรมระดับขั้นที่ 1, 2, 3, 4 และมีการสังเคราะห์ (Synthesis) ตัวชี้วัดพฤติกรรมสามารถกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการในความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องให้แก่หน่วยงานได้ 4) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ คือ การที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและดำเนินการในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามแผนการดำเนินการตามรูปแบบอย่างเต็มกำลังความสามารถ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งต้องมีการประสานความร่วมมือกัน รวมทั้งเครือข่ายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนเพื่อการพึ่งพาแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน วิธีการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวุฒิภาวะ (Maturity) ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัด กล่าวคือมีแนวความคิดของตนเอง (Self-concept) มีประสบการณ์ (Experience) มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ (Readiness to learn) มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ (Orientation to learning) และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivation to learn) เป็นต้น และกำหนดรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะ ซึ่งสามารถกระทำได้หลากหลายรูปแบบให้เป็นกระบวนการเชิงระบบ (Systemic process) กล่าวคือพัฒนาทุกส่วนอย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งการพัฒนาในระดับรายบุคคลระดับกลุ่ม และระดับองค์การอย่างต่อเนื่องและชัดเจน ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบความรู้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบ พบว่า หลังการใช้รูปแบบ

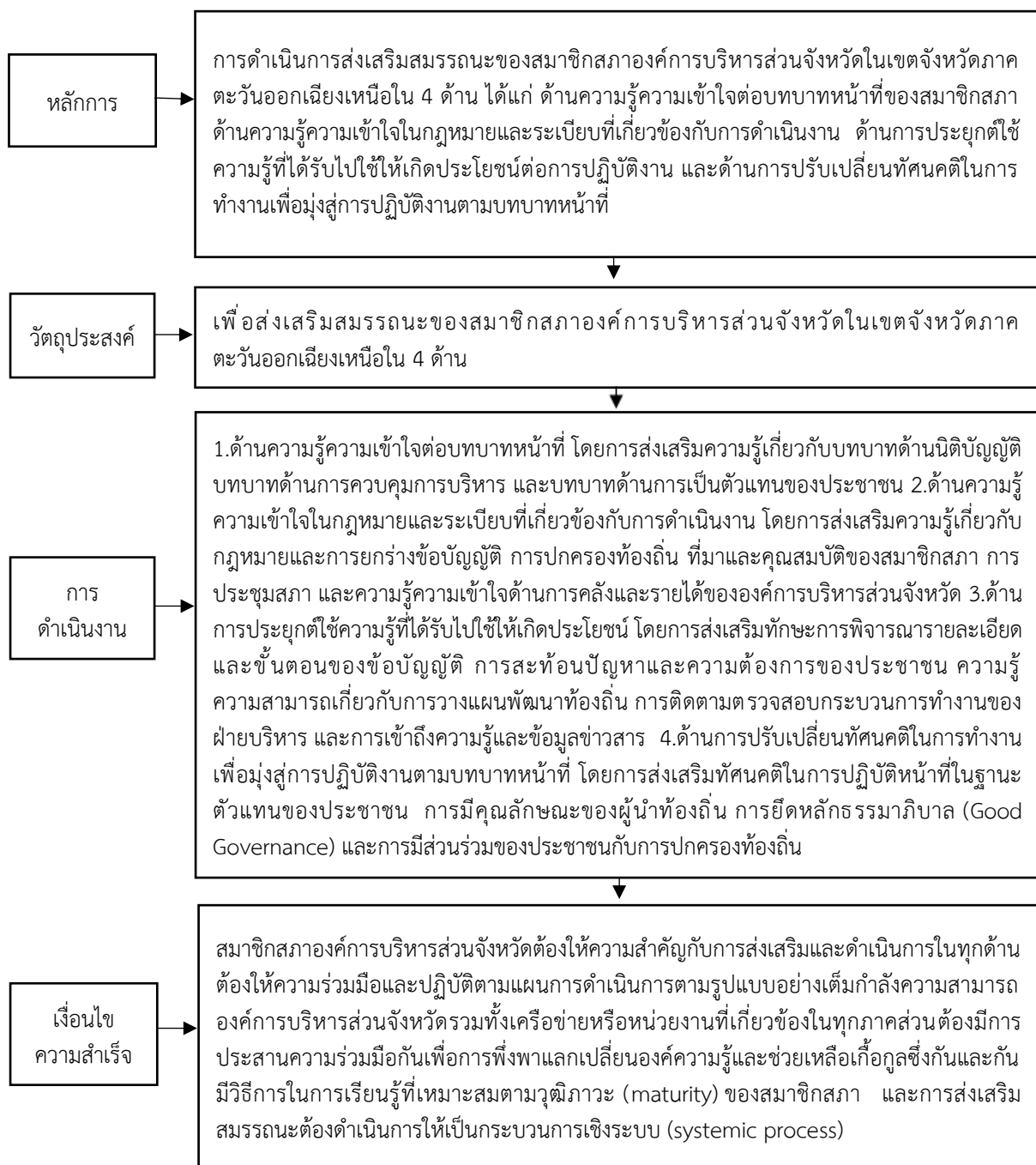


คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 และผลการประเมินความพึงพอใจจากการใช้รูปแบบพบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหลังการเข้าอบรมมีความพึงพอใจสูงกว่าก่อนการเข้าอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาคือ ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และพิจารณาผลการประเมินเชิงคุณภาพในภาพรวมดังนี้ 1)ด้านความเป็นไปได้ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านให้ความเห็นว่าร่างรูปแบบมีความเป็นไปได้อย่างมาก อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีซึ่งเห็นว่ามีแนวทางสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง และควรมีการทดลองนำไปใช้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งต้องอาศัยเวลาและการสนับสนุนจากองค์การรวมทั้งควรมีการประเมินและติดตามผลของการนำไปใช้เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป 2) ด้านความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าร่างรูปแบบมีความเหมาะสมอย่างมากกับการนำไปใช้เป็นแนวทางของการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ควรพิจารณาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมขององค์กรในแต่ละชุมชนและพื้นที่แต่ละจังหวัดด้วย 3) ด้านความเป็นประโยชน์ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านให้ความเห็นว่าร่างรูปแบบมีความเป็นประโยชน์อย่างมากที่สุดในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในส่วนบุคคลสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับฝ่ายบริหารและข้าราชการในองค์กร โดยประเมินหาช่องว่างสมรรถนะ (Competency Gap) เพื่อจัดทำแผนการฝึกอบรม (Training Road Map) และการวางแผนพัฒนาบุคลากร (Individual Development Plan) ขององค์กรได้ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยได้นำเสนอภาพ



Picture 1: The New Body Knowledge

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเชิงปริมาณโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 3.88 ส่วนเชิงคุณภาพพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังขาดสมรรถนะที่จำเป็นในบทบาทหน้าที่ ทำให้การดำเนินงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับหน้าที่และความจำเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (Samrit, 2015) ซึ่งพบว่าประชาชนยอมรับในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับผู้ที่ไม่ยอมรับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความเห็นว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีบทบาทหน้าที่ชัดเจน ผลงานต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการไม่ได้ทำเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริงเป็นการทำเพื่อฐานคะแนนเสียงของนักการเมืองเท่านั้น

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติ โดยใช้แนวคิด Iceberg model ของ McClelland (Phuwittayaphan, 2005) องค์ประกอบเกี่ยวกับสมรรถนะที่มีความสำคัญเกี่ยวพันกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน 3 ประการ คือ ส่วนที่อยู่เหนือน้ำเป็นส่วนที่มองเห็นได้ชัด สามารถวัด และประเมินได้ง่าย คือ 1) ความรู้ (Knowledge) ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้จากห้องเรียนหรือห้องอบรม 2) ทักษะ (Skills) เกิดจากการฝึกฝนฝึกปฏิบัติจนมีความชำนาญในเรื่องนั้น และส่วนที่อยู่ใต้น้ำเป็นส่วนที่มองเห็นได้ยากกว่า ต้องอาศัยการสังเกตจากผู้บังคับบัญชาและบุคคลรอบข้าง คือ 3) คุณสมบัติพิเศษส่วนบุคคล (Personal attributes) เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) เจตคติ (Attitude) แรงจูงใจ (Motives) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) โดยสมรรถนะที่ผู้วิจัยศึกษานั้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว คือ ด้านความรู้ ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภา และด้านความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาชิกสภา ด้านทักษะ ได้แก่ ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และด้านคุณสมบัติพิเศษส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานเพื่อมุ่งสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า การประเมินรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีนัยว่าประชาชนมีความมุ่งหวังและความคาดหวังที่จะให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีสมรรถนะตามรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและมีการดำเนินการส่งเสริมสมรรถนะตามรูปแบบ สอดคล้องกับความหมายของคำว่ารูปแบบ (Raj, 1996) หมายถึงแบบจำลองอย่างง่ายหรือย่อส่วน (Simplified Form) ของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นหรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

สรุป

สภาพสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความจำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสมรรถนะทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภา ด้านความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาชิกสภา การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานเพื่อบูมสู่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ การดำเนินการตามรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินว่ามีความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ โดยสมาชิกสภาและองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องให้ความสำคัญ ความร่วมมือและปฏิบัติตามแผนการดำเนินการตามรูปแบบก็จะประสบผลสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับประเด็นของการวิเคราะห์สมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหลักในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจริงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น และหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

1.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรใช้รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปปรับปรุงส่งเสริมสมรรถนะของตนเองเพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาตนเองไปสู่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสม

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการศึกษาสภาพจริงของการจัดการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อนนำรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้ไปใช้ เพื่อสร้างให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินการส่งเสริมสมรรถนะต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ควรมีการศึกษาต่อยอดเพื่อสร้างการยอมรับในวงกว้างว่า รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้สามารถทำให้เกิดประสิทธิผลในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หรือไม่

2.3 ควรเชื่อมโยงเรื่องของรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เข้ากับการประเมินคุณภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบในการส่งเสริมสมรรถนะของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเกณฑ์การประเมินที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

References

- Kokpol, A., & Sukawattana, T. (2008). *Local Council Members Guide*. (1st ed.). Bangkok: Tammada Press.
- Patthaburee, W. (2016). *Development Model of Conflict Management Competency for School Administrators under the Office of Basic Education Commission in the Southernmost Provinces*. (Doctoral Dissertation). Prince of Songkla University. Songkla.
- Phuwittayaphan, A. (2005). *Career Development in Practice*. (2nd ed.) Bangkok: HR Center.
- Rach-a-sa, D., Kenaphoom, S., & Yupas, Y. (2015). The Driven Approach of Good Governance Management in the Era of Capitalism. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*, 2(3), 130-151.
- Raj, M. (1996). *Encychopadic of Psychology and Education, Volume 3(M-Z)*. New Delhi: ANMOL Publications PVT.
- Samrit, N. (2015). Perceptions of Functions of Provincial Administration Organization. *Local Administration Journal*, 8(3), 1-9.
- Tuntavanitch, P. (2015). Taxonomy of Education Objectives, Cognitive Domain Based on the Concept of Benjamin's. Bloom: Revision Edition. *Lampang Rajabhat University Journal*, 3(2), 13-25.